Unus est mediator dei et hoīm homo xp̄us
iesus. Ideo fides catholica p̄dicat v̄ba atha
nasij ī suo simbolo dicētis. Perfectus deus
p̄fectus homo ex aīa rōnali et humana car=
ne subsistens. Ad illud vero Johis. Uerbū
caro factū est. Rūdet dn̄s Bonauen. in. iij.
di. ij. q̄ iohannes loquit̄ p̄ sinodochen acci=
piendo partē p̄ toto. hic vero modus loquē
di frequenter inuenit̄ in scriptura. Uñ Esa.
xl. Omnis caro fenū. i. oīs homo. Et Luce
iij. ca. Uidebit oīs caro. i. oīs homo salutare
dei. Et Mat. xxiiij. Nisi breuiati fuissent di
es illi nō fieret salua oīs caro. i. oīs homo. et
Genes. vi. ca. Oīs quippe caro corruperat
viā suā. ꝛ sic de alijs. Usus est aūt Johānes
locutōne p̄ sinodochen. q2 natura assumpta
notior est nobis ex p̄te substātie corporalis q̄3
spiritualis. Et ꝯgnitio nostra incipit ab his
q̄ sunt magis nota. In assumptōne igit̄ car=
nis includitur assumptio aīe rōnalis. q2 si as
sumpsit carnē multo magis aīam. Ideo de=
nominatio non semp̄ fit a digniori: sed etiā a
notiori. Secūda opinio falsa circa aīam
xp̄i dicit̄ ignorationis fuit eorū q̄ dixerunt
xp̄m a p̄ncipio assumpsisse aīam sicut est aīa
nostra tanq̄3 tabula rasa in qua nihil est de=
pictū. Sed cōtra istos est veritas fidei q̄ ex=
cludit a xp̄o oēm ignorantiā. tum q2 vt dicit
magister sniaꝝ in. iij. di. xv. Nō conueniebat
in xp̄o ignorantiā esse. q2 aīa eius debuit esse
plena luce sapīe et rectitudine iusticie. Igno
rantia aūt priuatio est scientie. et pōt esse via
in errorē et obliquationē a rectitudine iusti
cie. tū q2 non expediebat nobis xp̄m aīam cū
ignorātia habuisse. Uenerat eni nos dirige
re et docere quod facere nō potuisset si fuisset
ignorās. Uñ Ansel. li. cur deus homo inq̄t.
Quō illi crederēt hoīes si illū scirent nescien
tem. Igit̄ vt dicunt oēs theologi sacri in. iij.
di. xiiij. Aīa xp̄i ab instanti creationis lustra
ta fuit splendore sciē. ꝭm aūt Alexan. de ales
in. iij. summe. In xp̄o fuit multiplex modꝰ
sciendi. Primꝰ ꝭm naturā diuinā. et ibi sciā
idē est qd̄ idip̄m. Et iste modus fuit in filio
dei ab eterno. Secūdus modus est ꝭm gra=
tiam vnionis: q̄ modus differt ab oī alio sci
ente incōicabilis cuicūq3 alteri creature. Ter
cius ꝭm gratiā ꝯprehēsionis in quo cōicant
angeli beati ꝛ aīe sancte. Quartꝰ ꝭm naturā
integrā aīe ꝭm quē habuit adā scientiā in sta
tu innocentie. Quintus ꝭm penalē naturā as
sumptā. Sextus est quedā gratia data xp̄o
ad cognoscendū res ꝭm naturā et p̄gressum
t p̄is. Quantū ad primū modū sciendi simili
ter se h3 xp̄s añ incarnatiōꝫ et post. Quantū
ad secundū habuit cognitionē oīm eoꝝ que
pertinebāt ad mysteriū incarnationis passio
nis et redemptōis. Quantū ad terciū habu
it cognitionē oīm eoꝝ q̄ p̄tinebāt ad suā glo
riam et suoꝝ ꝛ eorum qui ordinant̄ ad illam
Quantū ad quartū modū habuit noticiā eo
rum que cognouit adam in statu innocētie.
Quantū vero ad quintū didicit diuersas pe
nalitates p̄ experientiā in affectiua quas tū
cognouit ꝭm alium modū. s. ꝭm gratiam co
gnitionis que data est sibi p̄ gratiā vnionis.
Secundꝰ modus cognitionis est ad cogno
scendū per experientiā nō vt prior qui fiat af
fectiue sed ꝯgnitiue ex sensib;. Cōtra ista op
ponūt se pleriq3 tenētes q̄ in xp̄o nō fuit alia
scientia preter diuinā: q2 si per illā cognosce
bat oīa superfluū fuisset q̄ esset in eo alia sciā
Tamē hi sic asserentes damnant̄ in. vi. sino
do Ephesina. Et p̄pterea dicit sanctus tho.
in. iij. p̄te. q. ix. Q2 filius dei humanā naturā
integrā assumpsit: nō solū corpus sed animā
Et ideo oportuit q̄ haberet sciam creatā p̄=
pter anime perfectionē. Anima eni ꝭm se cō=
siderata est in potētia ad intelligibilia cogno
scenda. q2 est sicut tabula rasa: et tn̄ possibile
est in ea scribi p̄pter intellectū possibilē in q̄
est oīa fieri. vt dicit̄ in. iij. de aīa. Quod autē
est in potentia est imperfectū nisi reducat̄ ad
actum. Nō autē fuit cōueniens q̄ filius dei
humanā naturā imperfectā assumeret sed p̄=
fectam. vtpote qua mediante totū humanu3
genus ad perfectū erat reducendū. Et ideo
oportuit q̄ aīa christi esset p̄fecta per aliquā
scientiā que esset p̄prie p̄fectio eiꝰ. Alioquin
esset imperfectior aīabus alioꝝ hominū. Q2
autē christus cognouit omnia per scientiam
diuina illud fuit operatōe increata q̄ est ip̄a
dei essentia. Dei eni intelligere est sua substā=
tia. vt p̄bat Aristo. xij. metaphy. vnde hmōi
actus nō potuit esse anime christi cum sit al=
terius nature. Si ergo non fuisset in anima
xp̄i alia scientia preter diuinā nihil cognouis
set et ita frustra fuisset assumpta anima hu=
mana cū omnis res sit p̄pter suā operationē.
Propter predicta dubitat̄ an anima xp̄i com
prehendat diuinaꝫ essentiā. Et posset argui
q̄ sic. Primo q2 Isidorus dicit. Trinitas si
bi soli nota est et homini assumpto. Igit̄ ho
mo assumptus cōmunicat cū sancta trinita=
te in illa noticia sui q̄ sancte trinitati propria
est. Huiusmodi autē est noticia cōprehensio
nis. ergo anima christi cōprehendit diuinā
essentiam. Secūdo magis est vniri deo ꝭm
esse p̄sonale q̄3 ꝭm visionem. Sed sicut dicit
Damascenꝰ in. iij. li. Tota diuinitas in vni=

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-521/0032
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG